

Budapestre vonatkozó ujságci

Osztályozás

373.571

Szerző: .....

Cim: *A gazdakisasszonyok iskolájában*

Forrás: .....

Virradat

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Psp.
(Hely)1921. 9. 2
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A gazdakisasszonyok iskolájában

— Tündérvirágok a Maglódi-úton —

Kőbányán, a Maglódi-úton hatalmas sörgyárak terpeszkedő szomszédságában húzódik meg szerényen a főváros egy tündérvirágos kertje a kertészeti szabadiskola, a gazdakisasszonyok iskolája. A mint belépünk az iskola kapuján, úgy érezzük, mintha egészen más légkörbe jutottunk volna.

Mindjárt a bejáratnál szemkőzt, szépen rendezett virágágyak kerülnek el. A rózsák, szegfűk és liliomok vigan bólogatnak felénk fejcsékkkel, mint hogyha ők is köszönteni akarnák a látogatót. Hátrább gazdasági épületek, ólak, baromfikertek, mindenütt szorgos kezek munkája látszik. Az egyik épületnél tarka csoport, fiatal karcu lányok állnak körül egy szalmakalapos férfit, úgy látszik az intézet növendékei, akiknek előadást tartanak. Az egyik közülük, egy magas fehérruhás leány kiválik, megkérem őt, vezessen az intézet igazgatójához. Az igazgatónő ennek a gyönyörű tündérvirágos kertnek a lelke, özvegy *Báthory Nándorné* az irodában fogad bennünket. Kedvesen elbeszélget velem és látszik rajta, hogy örül, mikor növendékeiről, a gazdakisasszonyokról és iskolájának a munkaprogramjáról beszélhet:

— Programom — mondotta kérdésre az igazgatónő — röviden és egyetlen egy szóban foglalható össze és ez a szó a munka. Az intézetben nincs egyetlen egy szolga sem, az

összes belső és külső munkákat a leányaim végzik. Nálam nincs meg mint a többi iskolában, a szigoruan órarendű beosztás. Nevetséges is volna például nyolctól—kilencig baromfikertnyésztést, kilenctől—tízig méhészetet gyakorolni, mert hisz az állatok semmiképpen sem hajlandók órarendű be-

osztásnak magukat alávetni. A beosztás olyan, hogy a lányok hetenként főlváltva végig mennek az összes osztályokon. Így például egyik héten a baromfikertnyésztést, a másik héten a méhészetet vagy kertészetet gyakorolják.

Hány növendéke van jelenleg az intézetnek? — kérdeztem.

— Bár nyári szünet van, mégis az intézetnek jelenleg tizenhét bentlakó növendéke van. Érdekes, hogy nemcsak a szegényebb sorsú osztályok, hanem magas rangu katonatisztek, földbirtokosok lányai is vannak a növendékek között. Legtöbbször olyanok, akiknek szülei egyikét hold földcsékkét szereztek valahol és most maguk akarnak gazdálkodni. Azok pedig, akik életpályának választották ezt a foglalkozást, könnyen és jól elhelyezkedhetnek. Naponta kapok az ország minden részéből érdeklődő leveleket, melyben földbirtokosok keresnek gazdakisasszonyokat alkalmazásra. Másrészt azonban köszönőlevelek is érkeznek úgy volt tanítványaim, mint azok alkalmazói részéről, mert amennyire megköveteltem a leányaimól, hogy azok minden a belterjes gazdaságban szükséges munkát elvégezzenek, éppen olyan na-

gyon ragaszkodom hozzá, hogy velük mint urilányokkal bánjanak.

— Gondol-e az iskola arra, jegeytem meg, hogy a terményeket nemcsak előállítani, hanem értékesíteni is kell tudni. Hisz a mai viszonyok között a jó értékesítés néha nehezebb feladat mint maga a termelés.

— Az értékesítés, bizony eleinte sok gondot és bált okozott nekünk. Emlékszem rá jól, hogy elsőszben hagytnát vittünk ki a lányokkal, a kőbányai piacra árulni. Én magam jártam elől jó példával, de a hagyma nehezen fogvo t. Lassanként azonban a lányok is kedvet kaptak, és nem sokára lelkesedve szaladt hozzám az egyik növendékem és kipróbált arccal mondotta, *Ida néni kérem, már eladtam majdnem minden hagymámat és nyolc korona hótvan fillért szedtem be érte.*

Kiderült aztán, hogy a ravasz kis leány maga kínálta a járókelőknek por-tékáját, mint a virágokat szokás, még pedig, a legnagyobb sikerrel, mert a szép fiatal árustól az árut a fiatalemberek csak szinte szétkapkodták. Most már azonban ebben a tekintetben sincsen semmi nehézség, és az értékesítésben is teljesen kielégítő kiképzést és megfelelő gyakorlatot szerezhetnek a növendékek.

Kérésre azután az igazgatónő megmutatta magát a telepet is. Az iskolának mindössze mintegy öt hold áll csak eddig rendelkezésére. Ebből három hold konyhakertészet, másfél hold szőlő, a többi pedig apró-ízű szőlőtenyésztésre és hizalására szolgáló helyiségek és egyéb gazdasági épületek

vannak elhelyezve. Sajnos, azonban a fölszerelés egyáltalában nem mondható tökéletesnek, sőt ellenkezőleg, megtehető hiányosságokat mutat. Minden-estre furesának tűnik föl, hogy a főváros, mely fönntartja az iskolát, nem fordít több gondot a szükséges fölszerelések beszerzésére, holott az iskola ugy szociális, mint gazdasági szempontból az országra nézve igen fontos hivatásu.

Nagy fontossága van elsősorban gazdasági szempontból, mert hisz elvitatathatatlannul leszögezhető tény, hogy különösen a mai megcsontított állapotban az ország, elsősorban agrár-állam, és ennél fogva jólétünk gazdasági felkészültségünk fokától függ. A belterjes gazdálkodás pedig, amelyet a gazdakisasszonyok vannak hivatva terjesztetni és a földműves néppel meg-szerettetni, megsokszorozza földünk teljesítőképességét. De fontos szerepet tölt be az iskola, mely, sajnos, eddig csak egyetlen az országban, szociális szempontból is, mert hisz sok kis egzisztenciának nyújt biztos és nyugodt megélhetést. Igaz ugyan, hogy egyes leánykezek, iparkodtak a hiányokat pótolni, de bizonyos fölszerelésekhez anyagi befektetések mégis elkerülhetetlenül szükségesek.

Az egész kis telepen valami nyugodt, csendes és mégis vidám hangulat uralkodik, mintha az állatokkal, a méhecskékkel, a virágokkal való folytonos foglalkozás, lassan-lassan a bájos és kedves gazdakisasszonyok lelkét is át-idomítaná. A szorgos és jókedvű munkájukat látva, nyugodt lelkiismerettel adhatunk igazat annak a régi mondásnak, hogy a munka nemcsak